

Tarkistettu ja laajennettu juhluvuosipainos

Evankeliumi *Jeesuksen* mukaan

Mitä on todellinen usko?

John MacArthur

Evankeliumi
Jeesuksen
mukaan

John F. MacArthur
Evankeliumi Jeesuksen mukaan
Tarkistettu ja laajennettu juhlavuosipainos

alkuperäisteos
The Gospel According to Jesus
Revised & Expanded Anniversary Edition
©1988, 1993, 2008 by John F. MacArthur Jr.
Published by arrangement with Thomas Nelson, a
division of HarperCollins Christian Publishing, Inc.

alkuperäinen kustantaja
Zondervan
Grand Rapids, Michigan 49530, USA

suomennos
Tuula Granberg, Sari Eskola (Juhlapainoksen esipuhe, osa 1: luku 1)

kansi
Miska Wilhelmsson

tekstin asettelu
Markku Koponen

Copyright © 2023 **Armo kustannus**

Kaikki oikeudet pidätetään. Mitään osaa tästä kirjasta ei saa jäljentää missään muodossa ilman tekijänoikeuksien haltijan kirjallista lupaa, lukuun ottamatta arvostelukatsauksissa lainattuja lyhyitä otteita.

Kaikki tässä kirjassa olevat Raamatun lainaukset ovat vuoden 1933, 1938 suomalaisesta raamatunkäännöksestä, paitsi kun toisin mainitaan.

ISBN: 978-952-65175-0-6

Tarkistettu ja laajennettu juhluvuosipainos

Evankeliumi *Jeesuksen* mukaan

Mitä on todellinen usko?

John MacArthur

Rakkaalle Patricialleni, jossa henkilöityy uskollisuus. Hänen rakkautensa ja omistautumisensa minua kohtaan on ollut suurin maallinen ilonaiheeni sitten palvelustyöni varhaisimpien vuosien. Kun hän on joutunut luovuttamaan minut pastorin velvollisuuksieni vuoksi tai tyytymään hajamieliseen aviomieheen loputtomien kirjoitusprojektien ja saarnavalmistelujen takia, hän on kestänyt ne koettelemukset esimerkillisellä jaloudella ja kärsivällisyydellä. Jokaista surua kohden, jonka olen koskaan aiheuttanut hänelle, hän on antanut minulle tuhat siunausta vastineeksi – eikä vähäisimpänä ihanan kodin ja perheen, joita hänen rakastava huomionsa pitää yhdessä ja kaunistaa.

Hänen arvonsa on helmiä paljon kalliimpi.

Hänen miehensä sydän häneen luottaa,

eikä siltä mieheltä riistaa puutu.

Hän tekee miehellensä hyvää, ei pahaa,

kaikkina elinpäivinänsä.

–Sananlaskut 31:10–12

Sisällys

Juhlapainoksen esipuhe	i
J. I. Packerin esipuhe	vii
James Montgomery Boicen esipuhe	ix
Toisen painoksen esipuhe	xiii
Ensimmäisen painoksen esipuhe	xix
Johdanto	xxv
OSA I NYKYINEN EVANKELIUMI: HYVÄ VAI HUONO UUTINEN?	
1 Mitä Jeesus tarkoittaa, kun Hän sanoo: ”Seuraa minua”?	3
2 Katsaus aiheeseen	19
OSA II JEEBUS JULISTAA EVANKELIUMINSA	
3 Hän vaatii uutta syntymää	39
4 Hän vaatii oikeaa palvontaa	55
5 Hän ottaa vastaan syntisiä, mutta torjuu luotaan vanhurskaat	71

6	Hän avaa sokeat silmät	83
7	Hän haastaa innokkaan etsijän	97
8	Hän etsii ja pelastaa kadotetut	115
9	Hän tuomitsee paatuneen sydämen	127
10	Hän tarjoaa levon ikeen	139

OSA III JEESSUS HAVAINNOLLISTAA EVANKELIUMIAAN

11	Erilaiset maaperät	153
12	Nisu ja luste	169
13	Valtakunnan aarre	179
14	Ensimmäiset ja viimeiset	191
15	Kadonneet ja löydetyt	201
16	Viinipuu ja oksat	211

OSA IV JEESSUS SELITTÄÄ EVANKELIUMINSA

17	Kutsu parannukseen	225
18	Aidon uskon luonne	239
19	Lupaus vanhurskauttamisesta	253
20	Pelastuksen tie	265
21	Tuomion varmuus	277
22	Opetuslapsien hinta	291

23 Kristuksen herruus	303
-----------------------	-----

OSA V JEESSUS TÄYTTÄÄ EVANKELIUMINSA

24 <i>Tetelestai!</i> : Voitto on täydellinen	317
---	-----

OSA VI LIITTEET

Liite 1: Evankeliumi apostolien mukaan	327
--	-----

Liite 2: Evankeliumi historiallisen kristinuskon mukaan	339
---	-----

Liite 3: Vastauksia usein esitettyihin kysymyksiin	367
--	-----

Bibliografia	383
--------------	-----

Raamatunlausehakemisto	391
------------------------	-----

JUHLAPAINOKSEN ESIPUHE

”Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa.” (Tiit. 2:11–12).

TAMMIKUUSSA 1978 aloin saarnata Matteuksen evankeliumia läpi jae jakeelta. Tämä sarja kesti seitsemän ja puoli vuotta ja käsitti 226 saarnaa. Tuona aikana Grace Community -seurakunta muuttui dramaattisesti. Erityisesti vuorisaarnan käsittely oli käänteentekevää. Siinä vaiheessa, kun pääsimme luvun 7 loppuun, seurakunnan yhteinen omistautuminen Jumalan Sanan auktoriteetille ja vakavuudelle oli lähes käsinkosketeltavaa. Koko seurakunta näytti täyttyvän uudella voimalla ja horjumattomalla innolla totuutta kohtaan. Olen kiitollinen siitä, että kaikki nämä vuosikymmenet myöhemmin tämä henki ei ole yhtään vähentynyt.

Se, mitä opin noina vuosina Matteuksen evankeliumista, muovasi tietysti myös omaa palvelutyötäni tämän jälkeen. Matteus selvästi auttoi minua käsittelemään ja selventämään monia käytännön asioita, kuten rukousta, kristityn luonnetta ja ylipäättään sitä, mitä Jeesuksen seuraaminen tarkoittaa. (Kirjat, jotka olen kirjoittanut Isä meidän -rukouksesta, Jeesuksen autuaiksi julistamisista, Kristuksen ristinkuolemasta ja kahdestatoista opetuslapsesta, saivat kaikki alkunsa tuosta opetussarjasta.) Vieläkin merkittävämpää on, että nuo vuodet terävöittivät oppinäkemyksiäni

ja vahvistivat useita sellaisia totuuksia sydämessäni ja mielessäni, jotka ovat edelleen kaikissa puheissani aivan ytimessä – alkaen tietysti itse evankeliumin sanomasta.

Aloittaessani opettaa Matteuksen evankeliumia en suoraan sanoen osannut aavistaa, että se olisi opillisesti niin raskasta. Aloitin urakan lopetettuani pitkän opetussarjan Ensimmäisestä Korinttilaiskirjeestä. Siirtyessäni Matteukseen ajattelin, että evankeliumin historiallinen ja kerronnallinen lähestymistapa antaisi seurakunnallemme tauon kovin didaktisesta ja opillisesta Paavalin kirjeiden tyylistä. Kävi kuitenkin niin, että Matteus vei meidät vieläkin pidemmälle evankeliumin ydinasioiden opiskelussa.

Itse asiassa ihan jokainen teologinen aihe tulee ennemmin tai myöhemmin vastaan Matteuksen evankeliumissa. Kaikissa Matteuksen kirjaamissa Jeesuksen saarnoissa ja keskusteluissa on runsaasti opillisia totuuksia. Koko kirja on täynnä elintärkeää oppia pelastuksesta alkaen ensimmäisestä luvusta. Sen avainjake on Joosefin saama sanoma Herran enkeliltä: ”Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä” (Matt. 1:21). Niin opetussarja Matteuksesta vei meidät lopulta rikkaaseen, seitsemän vuotta kestäneeseen tutkimusmatkaan raamatulliseen soteriologiaan (pelastusoppiin).

Heti alusta huomioni kiinnittyi erityisesti siihen, kuinka erilainen Jeesuksen evankelointitapa oli verrattuna viimeisten kahden tai kolmen sukupolven aikana vallinneeseen yleiseen tapaan evankeloida. Moderni ja postmoderni evankelisuus on pyrkinyt tekemään evankeliumista niin helpon ja houkuttelevan tuntuista kuin mahdollista. Jeesuksen lähestymistapa oli täysin päinvastainen. Hän vastasi ihmisten kyselyihin iankaikkisesta elämästä tekemällä pelastuksesta lähes mahdottoman kuuluisen (Mark. 10:17–26) – koska ihmisille, jotka yrittävät pelastaa itsensä, se on mahdotonta (j. 27).

Muutama vuosi sen jälkeen, kun olin päässyt loppuun Matteuksen kanssa, kirjoitin tämän kirjan käsitelläkseni havaintojani siitä, miten

Jeesus itse julisti omaa evankeliumiaan, ja ottaakseni vakavasti asiat, jotka Hänen evankeliumiinsa sisältyivät.

Tietysti tiesin, että kirjasta tulisi kiistanalainen, sillä kirjoitin sen osittain vastauksena jo olemassa oleviin erimielisyyksiin. En kuitenkaan osannut aavistaa, miten valtava, kiivas ja kauaskantoinen keskustelu siitä poikisi. Seuraavien muutaman vuoden aikana aiheet, joita tässä kirjassa käsitellään, vaikuttivat hallitsevan keskustelua evankelisten parissa – ja keskustelu on jatkunut vähemmissä määrin myös sen jälkeen. Viime vuosina olen nähnyt merkkejä keskustelun uudelleen viriämisestä tietyistä keskeisistä kirjan aiheista – etenkin, kun postmodernia ajattelua ihannoiva Emerging church -liike esittää yhä suppeampia muotoiluja siitä, mitä usko Kristukseen ja kristittynä oleminen on.

Nykyään on painetta ”kontekstualisoida” raamatullista totuutta laimentamalla evankeliumia ja pehmentämällä sitä yksilökeskeiseen kulttuuriin sopivaksi, mutta kyse ei ole kuitenkaan tuoreesta, uudesta, ihanasta ja edistyksellisestä näkökulmasta. Se on vain uusi postmoderni versio herrattomasta evankeliumista. (Tällä kertaa vain sitä ei yritetä puolustaa Raamatulla.)

Ihmiset ovat yrittäneet jalostaa Jeesuksen sanomaa vuosia. Kauan ennen *Evankeliumi Jeesuksen mukaan* -kirjan englanninkielistä ensipainosta tietyissä piireissä oli tapana poistaa kristillisestä sanomasta kaikki maininnat Jeesuksen herruudesta. Ilmeisesti ajatus oli, että herruudesta julistaminen korostaisi tekoja, sillä herruus edellyttää kuuliaisuutta, joka lähtökohtaisesti liitetään tekoihin. Esitettiin, että jopa pelkkä rohkaisu kuuliaiseen asenteeseen (esim. viitaten ristin ryöväriin, joka nöyrästi tunnusti kärsivänsä tekojensa mukaisen rangaistuksen, tai Sakkeuksen haluun hyvittää varastetut rahat) oli tekoihin perustuvaa julistusta. Yrittäen näennäisesti välttää tekojen korostamista jotkut hengelliset johtajat ovat pitäneet kiinni siitä, ettei uskosta osattomille julisteta evankeliumia, jossa Jeesus on kaiken Herra. Näin syntisiä, jotka eivät ole tehneet parannusta, ei ole kehoitettu kääntymykseen. Opetuslapseuden hinta, tarve vihata omaa syntiä, Kristuksen vaatimus itsensä kieltämisestä, käsky seurata

Häntä ja (etenkin) maininnat elämän alistamisesta Kristuksen herrauden alle poistettiin järjestelmällisesti sanomasta, jota kristityt julistivat uskota osattomille. Pyhityksestä tuli täysin vapaaehtoista. Tämän ajatuksen mukaan on olemassa ns. ”lihallisia kristittyjä” (engl. *carnal Christians*), joilla voi olla pelastava usko Kristukseen, vaikka heidän sydämensä ja elämäntyyliinsä eivät ole sen mukaista.

Useimpien evankelisten mielissä ja toimissa evankeliumi supistui lopulta helppoon ajatukseen, että Jeesus on kiltti pelastaja, joka kärsivällisesti odottaa syntisiä ottamaan Hänet vastaan (tai kutsumaan Häntä sydämeensä). Vastineeksi Hän antaa jokaiselle iankaikkisen elämän ilman ehtoja. Evankeliumi Jeesuksen mukaan kertoo yksinkertaisesti (ja minun nähdäkseni kiistatta), että Jeesus ei julistanut tällaista sanomaa. Hän kutsui syntisiä katumaan ja alistumiseen nöyrästi totuuden alle – mukaan lukien totuus hänen herraudestaan. Tämä sanoma on pätevä yhä tänään – ja kun uusi sukupolvi kohtaa niin sanotun ”herruuskiistan” ja etsii raamatullisia vastauksia siitä nouseviin kysymyksiin, tästä kirjasta löytyy yhä se, mitä uskon Jeesuksen sanoneen, kuten sen olen osannut parhaiten tiivistää. Toinen painos (1994) selvensi joitain monitulkintaisuuksia, ja myös terminologia tarkentui kauttaaltaan. Se sisälsi myös tärkeitä lisälukuja vanhurskauttamisesta ja ristin merkityksestä. Tämä uusi painos ei sisällä merkittäviä muutoksia vuoden 1994 laitokseen, mutta se sisältää uuden luvun (luku 1), joka vahvistaa ja tiivistää kirjan ydinsanomaa.

Kaksi vuosikymmentä on pitkä aika sille, että kirja pysyy markkinoilla – erityisesti, kun se käsittelee kiistanalaisia asioita Raamatun opista. Se, että kirjasta on ilmestynyt jatkuvasti uusia painoksia, on osoitus sen käsittelemien asioiden tärkeydestä. Kirjani ei ole ansainnut kunnianosoituksia hohdokkaasta kirjoitustyylistä, sisällön syvällisyydestä tai erityisen hienosta rakenteesta. Sen sijaan se tarjoaa yksinkertaisia, selviä, mutkattomia ja vankkumattomia raamatullisia vastauksia joihinkin elintärkeisiin kysymyksiin, jotka ovat todella välttämättömiä käsitellä ja saada selviksi. Tämä oli ainakin tavoitteeni, kun kirjoitin kirjan – ja uskon, että sitä

painetaan vieläkin juuri siksi, että se on ainakin jossain määrin täyttänyt tämän tavoitteen. Rukoukseni tämän painoksen äärellä on, että aivan uusi sukupolvi ymmärtäisi evankeliumin Jeesuksen oman toiminnan linssien läpi ja omistautuisi Herramme seuraamiselle sekä käytännön elämässään että siinä, miten he julistavat hyvää sanomaa hämmentyneelle, langenneelle maailmalle.

J. I. PACKERIN ESIPUHE

IHMINEN EI SAA erottaa sitä minkä Jumala on yhdistänyt, on totuus, joka soveltuu muuhunkin kuin avioliittoon. Jumala on yhdistänyt Jeesuksen Kristuksen välimiehen tehtävässä profeetan (opettajan), papin ja kuninkaan kolme virkaa, ja Raamatussa Hän velvoittaa meidät suhtautumaan ilman epäilystä niihin kaikkiin. Jumala on yhdistänyt uskon ja parannuksenteon kahdeksi Vapahtajan kutsuun vastaamisen puoleksi, ja Hän on tehnyt selväksi sen, että Kristuksen puoleen kääntyminen tarkoittaa synnistä pois kääntymistä ja jumalattomuuden hylkäämistä. Raamatullinen opetus uskosta yhdistää uskomisen, sitoutumisen ja yhteyden. Se ilmaisee kristillisen uskomisen ei vain tosiasioiden tietämisenä Kristuksesta, vaan myös Hänen luokseen tulemisena omakohtaisessa luottamuksessa palvomaan, rakastamaan ja palvelemaan Häntä. Jos emme onnistu pitämään yhdessä näitä asioita, jotka Jumala on yhdistänyt, kristillisyytemme tulee vääristymään.

”Herruuspelastus” (lordship salvation) on eräs nimi näkemykselle, joka vaalii näitä kokonaisuuksia. Nimi kuulostaa esoteeriselta ja hivenen kömpelöltä, ja sen uutuus viittaisi tietenkin siihen, että sen niminen näkemys on uutuustuote, valmistunut juuri hiljattain. Mutta itse asiassa se ei ole sen enempää eikä sen vähempääkään kuin protestanttisen pääsuuntauksen yksimielisyyss vanhurskauttavan uskon olemuksesta. Varsinainen uutuus on niiden suhtautuminen, jotka keksivät tämän nimen torjumalleen näkemykselle, ja jotka rikkovat näitä kokonaisuuksia omassa opetuksessaan. Sellainen opetus herättää uudelleen henkiin

silvotun uskon kuvauksen, jonka skotlantilainen sandemanismi kehitti kaksi vuosisataa sitten. D. Martyn Lloyd-Jones kuvailee sitä oivallisesti kirjassaan *The Puritans*. Sandemanistien tavoin ne, jotka torjuvat ”herruuspelastuksen”, haluavat pitää teot erossa vanhurskauttamisesta. Tässä tarkoituksessa he, jälleen sandemanistien tavoin, esittävät uskon yksinkertaisesti vain myöntymisenä totuuteen Jeesuksen pelastavasta roolista. Täten heidän opetustaan voidaan perustellusti kritisoida siitä, että se ylentää uskon tavalla joka tuhoaa uskon. Pelkkä myöntyminen evankeliumiin, erotettuna ihmisen muuttavasta sitoutumisesta elävään Kristukseen, on Raamatun mittapuulla mitattuna vähemmän kuin uskoa ja vähemmän kuin pelastavaa, ja tällaisen myöntymisen esiin houkutteleva on vain väärin kääntymysten, näennäisten uskoon tuleminen, varmistamista. Joten tästä aiheesta keskustellessa evankeliumi on todellakin vaakalaudalla, vaikkakaan ei siten kuin ”herruuspelastuksen” vastustajat luulevat. Nyt on kysymys uskon olemuksesta.

Tohtori MacArthur on kirjoittanut tämän kirjan osoittaakseen Kristuksen oman julistustyön perusteella, mitä pelastava usko Häneen itse asiassa merkitsee. Pidän hänen esitystään ratkaisevana ja kiitän siitä Jumalaa. Se on hieno ja suuresti tarpeellinen kirja – selkeä, vakuuttava ja rakentava – tehden puolestamme sen mitä ei missään muualla ole tehty niin hyvin. Toivon sille laajaa levikkiä ja ajattelevaista lukijakuntaa. Se tulee tekemään kristikunnalle suuren palveluksen. Suosittelen sitä innolla.

“MacArthur on kirjoittanut tämän kirjan osoittaakseen Kristuksen oman julistustyön perusteella, mitä pelastava usko Häneen itse asiassa merkitsee. Pidän hänen esitystään ratkaisevana ja kiitän siitä Jumalaa.

Kirja on hieno ja erittäin tarpeellinen – selkeä, vakuuttava ja rakentava – tehden puolestamme sen mitä ei missään muualla ole tehty niin hyvin.

Toivon sille laajaa levikkiä ja ajattelevaista lukijakuntaa.

Se tulee tekemään kristikunnalle suuren palveluksen. Suosittelen sitä innolla.”

J. I. PACKER

ONKO MAHDOLLISTA ottaa Jeesus vastaan pelastajana, mutta hylätä hänet Herrana? Voiko joku todella uskoa ilman, että hän tekee parannuksen? Miten kuuliaisuus ja Kristukseen sitoutuminen ja synnistä pois kääntyminen sopivat yhteen sen totuuden kanssa, että meidät on pelastettu armosta, yksin uskon kautta? Tässä kirjassa MacArthur vastaa huolellisesti näihin kysymyksiin Jeesuksen oman palvelustyön valossa.

VIIMEISEN VIIDENKYMMENTEN vuoden aikana kourallisesta kirjoja on tullut todellisia klassikkoja, joita ihaillaan maailmanlaajuisesti niiden kristallinkirkkaasta evankeliumin esityksestään ja kiitetään niiden ansioista kristinuskon alueella. Näitä poikkeuksellisia kirjoja luetaan uudelleen ja uudelleen ja niistä keskustellaan seurakunnissa, raamattupiireissä ja kodeissa kaikkialla maailmassa. John MacArthurin *Evankeliumi Jeesuksen mukaan* on yksi näistä kirjoista.

JOHN MACARTHUR on toiminut pastorina Grace Community Church -seurakunnassa Sun Valleyssä Kaliforniassa vuodesta 1969 lähtien. Hän on maailmanlaajuisesti tunnettu Raamatun opettaja ja kirjailija, joka on toiminut kahden oppilaitoksen johtajana (The Master's University ja The Master's Seminary).

ARMO KUSTANNUS

ISBN

978-952-65175-0-6

